

بسم من استقر علی عرش التّوحید - ای عبد الغنی...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت بهاء الله - آثار قلم اعلی - جلد ۳ (۱۶۳ بدیع)، لوح رقم (۳۶)، صفحه ۵۰ -

۴۶

بسم من استقر علی عرش التّوحید

ای عبد الغنی بشنو ندای غنی متعال را بلسان ابداع احلی. الیوم یومیست که باید هر نفسی منقطعاً عن کلّ الجهات بذکر سلطان آیات مشغول شود. لا تنظر الی ما ذکر بل بما اشرق من هذا الافق الذی منه طلعت شمس العظمة والاقتدار. به تمام جد و جهد بر نصرت امر قیام نما زود است که ثمرات اقبال و اعمال را اهل حق در ملکوت مشاهده نمایند. الیوم یوم عجز و ابتهال است. نیستی بحت محبوب بوده و خواهد بود و هر نفسی باین مقام فائز شد عندالله از اهل مدائن بقا محسوب است. بسا از نفوس که بکلهای از سلطان احدیه محروم و ممنوع مانده اند. الواح منزله از سماء مشیت الهیه در هر شأنی نازل. ذکر ی باقی نمانده مگر آنکه از قلم اعلی جاری شده و سؤالی مشاهده نمی شود مگر آنکه جواب آن از افق سماء معانی مشرق و لائح گشته اگرچه بسیاری از آنچه نازل شده لضیق وقت و طغیان اهل عناد مفقود و محو شده و لکن در تحصیل آنچه موجود است همت نما تا یقین کامل شهادت دهی که جمیع ما ذکر و یذکر از قلم قدم جاری گشته و اینکه سؤال از شعر مثنوی نمودید الیوم حیف است قلم اعلی در این اذکار جریان یابد آیا ملاحظه نموده ای که نقطه اولی و ذکر اعلی می فرماید "ذکر او لا اله الاّ انا ان یا خلقی آیای فاشهدون" خواهد بود و معذلک در سنین قبل از قلم قدم در این مقامات جاری شده آنچه کفایت نماید و همچنین از حروفات مقطعات سؤال شده بود در ایام توقّف نیر آفاق در عراق آیات لا تحصی در این مقامات نازل بعضی از آن ارسال شد لعمری لو تنظر ببصر الحدید لتجد منه ما یجعلک طائراً فی هواء الحکمة و البیان. تفکر در آن آیات منزله محبوب لانا اودعنا فی غیاهب تلک الاشارات اسرار ربک مطلع الآیات ابجر معانی در او مستور و حکم بالغه ربّانی در او مکنون طوبی لمن عرف و قال اشهد یا الهی انک انت العلیم الخبیر. و همچنین از قبل در یک فرد از مثنوی بعضی بیانات از قلم امر جاری ارسال شد فی الحقیقه معانی ما سألت و ما لم تسأل کلّها در او مستور و مسطور. و دیگر از آیه مبارکه "الم غلبت الروم" سؤال نموده بودند در این مقام ذکر ی از سلطان مذکور از قبل نازل تفحص لتجد و تکنون من العارفین و لکن به غصن اعظم امر فرمودیم مجدداً آن آیه مبارکه را تفسیر نماید و ارسال دارد و دیگر آنکه در مشارق ظهورات و مطالع آیات الهی ذکر رفته بود. مخصوص در الواحی ذکر اسماء و کینونتها و اشراقها و حقیقتها و مبدئها و آثارها و صعودها و نزولها در جواب یکی از احبّا در ارض سرّ از مصدر امر نازل طوبی لمن یجد و یقرء و یقول لک الحمد یا اله العالمین. در رساله بدیع که به اسم یکی از خدام از سماء مشیت نازل تفکر

ORIGINAL

نمائید کشف بعضی مطالب مقنّعه در آن الواح منیره من لدى الله مالک البریّه شده نسل الله بان یوفّقک فی کلّ الاحوال و یجعلک من الذین فازوا بما اراد الله لهم فی المبدء و المال. لو شاء الله و اراد از بعد الواح الله می رسد به آن فائز خواهید شد ذکر من قبلی عبدنا الذی سمّی بالمجید قل طوبی لک بما اقبلت الی قبله الآفاق، هنیئاً لک و لمن شرب كأس الحیوان من انامل رحمة ربّه الرحمن فی هذا الیوم الذی جعله الله قرّة الاّیام لا تحزن عن البعد کم من بعید حکمنا له القرب و کم من قریب انه هو فی النّیران کن کما اراد مولاک انه لا یحبّ لمن اراده الاّ ما اراد لعباده الاخیار. طوبی لک بما جرى ذکرک من القلم الاعظم و نطق باسمک لسان ربّک الغفار ثمّ اذکر السّميع قل ان استمع ما ینادیک به مالک القدر من شطر منظره الاکبر ثمّ ذکر البشر قل تالله قد انشقّ القمر و استقرّ جمال القدم علی عرش اسمه الرحمن الرحیم. طوبی لاذن سمعت نداء ربّه و قال یلی یا محبوب السّموات و الارضین طوبی لک بما اقبلت الی قبله العارفين و ذکرک بلسانه اذ کان مسجوناً فی هذا السّجن العظیم قد سمّی هذا السّجن بالسّجن الاعظم تفکّروا فیه لتعرفوا ما اراد ربّکم العظیم الحکیم. و من قبل کما تحت السّلاسل و الاغلال اذ کما فی السّجن الاشرار فی ارض الطّا و مع ذلک ما سمّی بالاعظم کذلک نبّاک مالک الامم لتکوننّ من المتفرّسين. ثمّ اذکر من سمّی بالاسم الاعظم قل ان اشکر ربّک بما ایدک علی عرفان نفسه فی هذا الیوم الذی فیه اخذت الزلازل قبائل الارض کلّها و خرقت اجباب الاوهام بهذا الاسم الذی به ظهرت اعلام امر ربّک العزیز العلامّ و ظهر ما هو المکنون ان احمد الله بما ایدک علی الاقبال الی افق الجمال و رزقک ما نزل من سماء اسمه القيوم توکلّ علیه فی کلّ الامور قل لک الثناء یا مالک الغیب و الشّهود طوبی لک بما فزت بعرفان ربّک بعد الذی اعرض عنه کلّ مشرک مردود. زین صدرک بطراز العرفان و قلبک بذکر الرحمن و لسانک باسمه المهیمن علی کلّ شاهد و مشهود ان افرح بما نزل لک عن جهة العرش آیات ینبات الّتی لا تعادلها ما خلق فی السّموات و الارض ان ربّک هو المهیمن القيوم یا احبائی لا تحزنوا من شئ توکلوا علی الله لعمری قد قدر لکم ما لا یعتريه الفنا انه هو العزیز الودود. ای غنی ان شاء الله لم یزل ولا یزال به عنایات مشرقه از مطلع جمال فائز و بکمال روح و ریحان در نصرت امر رحمان به بیانات حسنه و مواعظ بالغه مشغول باشی این است خیر اعظم و فضل اقدم و در جمع کلمات الهیه سعی بلیغ لازم آنچه می توانی تحصیل نما و به آن مشغول شو. از قلم اعلی از اهل بها محسوبی یکفیک هذا الفضل ان اشکر و کن من الشّاكرين و الحمد لله ربّ العالمین کبر من قبلی علی وجه احبائی ثمّ بشرهم بذکر ربهم الکَرِیم.